

Embedsbolig for en af Nyboders mest ansete Personer, Mester Jacobæus, en statelig Mand, der havde Rang med Officerer, og hvis Kone derfor kaldtes Frue, i hvert Fald af Mandens Underordnede. Den unge Pige var — hvad Madam Olufsen bagefter fortalte Per — hans Broderdatter. Hun var nylig kommen her til Byen fra en Købstad paa Fyen for at gaa paa Kursus og lære Skræddersyning.

Hendes ranke, lysblonde, valkyrieagtige Skikkelse gjorde øjeblikkelig et stærkt Indtryk paa Per; og naar han siden næsten regelmæssigt hver Aften satte sig ud paa Bænken hos Højbaadsmanden, var det ikke mindst for herfra at holde Øje med Nabohusets Vinduer. Han kom da ogsaa sjældent til at vente længe, før hun — ligesom tilfældigt — traadte hen til et af dem og gav sig noget at bestille ved Blomsterne eller Fugleburet. Undertiden lukkede hun et Vindue op, flyttede Urtepotterne til Side og lænede sig ud, hvorefter hun nynnende lod Blikket glide om i Nabogaardene og hen ad Tagene eller op mod Himlen, kort sagt alle andre Steder hen end netop ned i Højbaadsmandens Have.

Noget Blik blev der i det hele ikke vekslet imellem dem, hvor meget Per end anstrengte sig for at aabne Hjærtets stumme Sprog en Telegraf-forbindelse over Plankeværket. Men saa hændte det en Morgenstund, da han traadte ud af Gade-